

בש"פ 7084/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד עשיו

בבית המשפט העליון

בש"פ 7084/20

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מוחמד עשיו

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט' בחשוון התשפ"א (26.10.2020)

בשם המבקשת: עו"ד הדר פרנקל

בשם המשיב: עו"ד נעם אליגון

החלטה

לפניי בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

1. כתב האישום מייחס למשיב עבירות רצח והשמדת ראיה. לפי המיוחס בכתב האישום, על רקע סכסוך במסגרתו דקר המנוח את המשיב בשלהי שנת 2015, גמלה בלבו של המשיב ההחלטה לגרום למותו של המנוח. לשם כך, ביום 14.6.2019 הוא קשר עם שניים מבני משפחתו, איברהים שהין ומוניראלעסווי (להלן: איברהים ומוניר בהתאמה), אשר מתגוררים בלוד, קשר לרצוח את המנוח. באותו יום, נסעו השלושה לטול כרם כדי להצטייד ברכב מזדה באמצעותו יבוצע הרצח. ביום 16.6.2019 נסעו המשיב ואיברהים ליישוב חורה, שם התגורר המנוח, והותירו שם את רכב המזדה

לצורך ביצוע הרצח. בהמשך, והחל מאותו יום השאירו המשיב ואיברהים את הטלפונים שלהם בלוד כדי ליצור מצג שווא שלפיו הם אינם נמצאים בחורה. ביום 17.6.2019 נפגשו השלושה עם אחד, יונס אלעסואי (להלן: יונס), בתחנת דלק הסמוכה ליישוב לקייה, שם הם דיברו על התכנית לביצוע הרצח. בתום המפגש נסעו המשיב ואיברהים לכיוון חורה, וכעבור זמן קצר נסעו מוניר ויונס, לבקשת המשיב ואיברהים, לכיוון חורה, והמתינו ברכב בנקודת מפגש שבפאתי היישוב. מאוחר יותר באותו ערב, יצאו המנוח וכן דודו מבית המנוח ונסעו ברכב של בן הדוד אל מאפיית חורה. המשיב ואיברהים עקבו אחריהם באמצעות רכב המזדה עד להגעתם לחניית המאפייה. המנוח יצא מהרכב והלך למאפייה, וכשחזר נשען על דלת הנוסע ברכב של בן דודו ושוחח עמו. בזמן הזה, הגיעו המשיב ואיברהים ברכב המזדה ועצרו מאחורי רכבו של בן הדוד באופן שחוסם אותו. המשיב יצא מהרכב כשהוא אוחז אקדח בידו, התקרב לעבר המנוח, וירה בו 3 כדורים שפגעו בלחיו, בצווארו ובבטנו. המנוח התמוטט כשהוא מתבוסס בדמו. הוא הובהל לבית החולים כשהוא מחוסר הכרה, שם נקבע מותו כעבור זמן קצר. לאחר שירה במנוח, נסע המשיב יחד עם איברהים בפראות לנקודת המפגש, שם חיכו להם מוניר ויונס. הארבעה הציתו את רכב המזדה בעזרת חומר בעירה כדי למנוע את השימוש בו כראיה, ונסעו לכיוון לוד. כשהגיעו ללוד, הצטלמו המשיב ואיברהים בתחנת דלק בעיר, במטרה ליצור אליבי שקרי.

2. המשיב הסכים למעצר עד תום ההליכים, תוך שמירת הזכות לבקש עיון חוזר במעצר, וביום 8.1.2020 הורה בית המשפט המחוזי בבאר שבע על מעצרו עד תום ההליכים. בקשה לעיון חוזר שהגיש בהמשך נדחתה ביום 11.10.2020 על ידי בית המשפט המחוזי (כב' השופט נ' אבו טהה). מעצרו של המשיב הוארך פעמיים בהסכמה בתשעים ימים בכל פעם (בש"פ 2716/20 מדינת ישראל נ' עשיווי (3.5.2020); ובש"פ 5361/20 מדינת ישראל נ' עשיווי (3.8.2020)).

3. לפניי בקשה שלישית להארכת המעצר. לטענת המדינה, נשקפת מהמשיב מסוכנות גבוהה. נטען כי זו אינה הסתכנותו היחידה בפלילים והוא הורשע לאחרונה בביצוע עבירות נשק וסמים, בגין נגזר עליו עונש מאסר על תנאי. עוד נטען כי קיים חשש מובנה להימלטות מאימת הדין, וכי רק במקרים חריגים ניתן לשחרר נאשם בעבירת רצח לחלופת מעצר, והמקרה דנן אינו בא בגדרם. אשר לקצב ניהול ההליך, המדינה מציינת כי חרף העובדה שבטול מספר דיונים בשל התפרצות מגפת הקורונה, נשמעו 10 עדים ונקבעו שני מועדי הוכחות לתאריכים קרובים (19.11.2020 ו-30.11.2020). בהודעת עדכון שהגישה המדינה ביום 26.10.2020 צוין כי להערכתה נדרשים 4 מועדי הוכחות כדי לסיים את פרשת התביעה. בדיון לפניי עמד בא כוחו המלומד של המשיב על כך שמוניר, שהואשם אף הוא ברצח, נעצר בפיקוח אלקטרוני, וכפועל יוצא יש לאפשר בחינת אפשרות מעין זו גם לגבי המשיב שעד כה לא נבחנה כל חלופה בעניינו. עוד נטען כי חלופת הזמן מטה את נקודת האיזון במידה המצדיקה בחינה כאמור, וכי ההליך לא מתקדם בקצב סביר, בשים לב לאילוצי המגפה, ואין צפי להשלמתו במועד קרוב.

4. שקלתי את טיעוני הצדדים. אכן, קצב התקדמות ההליך אינו מניח את הדעת, אולם הדבר נעוץ במידה רבה בהתפרצות מגפת הקורונה. מטעם זה בוטלו ישיבות הוכחות שהיו קבועות במהלך תקופת המעצר, לרבות ישיבת הוכחות שהייתה קבועה ליום 19.10.2020, מטעמים רפואיים של בא כוח המשיב. עוצמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא גבוהה, באופן שאין בידי לקבוע כי לפנינו נסיבות המצדיקות סטייה מן הכלל, שלפיו רק במקרים חריגים ראוי להורות על חלופת מעצר בעבירת רצח. אין עניינו של המשיב דומה לעניינו של מוניר, שבהתייחס אליו נקבע כי הוא לא נכח בזירת הרצח ו"לכאורה מדובר בראיות נסיבתיות ובמי שנמצא במעגל השני" (בש"פ 4496/20 אלעסוי נ' מדינת ישראל (5.7.2020); ליונס ששוחרר לחלופה לא מיוחסת עבירת רצח, והמבקשת אף הבהירה כי קיימים בעניינו קשיים ראייתיים).

5. הגם שלא מצאתי כי בשלב הנוכחי הוסטה נקודת האיזון במידה המצדיקה בחינת האפשרות למעצר המשיב בפקוח אלקטרוני, בשים לב להתמשכות ההליכים, ולמספר הישיבות שנדרש להשלמת פרשת התביעה, הנחתי היא כי בית המשפט המחוזי (שהצדדים היו תמימי דעים כי הוא מנסה לקדם את ההליך במידת האפשר, בנתון לאילוצים, לרבות ניסיון לקבוע דיון הוכחות בפגרה המוארכת לאחר חג הסוכות), יקבע מועדי דיון נוספים לשמיעת ראיות.

על רקע האמור, אני נעתר לבקשה ומאריך את מעצרו של המשיב מיום 2.11.2020 בתשעים ימים, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 20157-08-19 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט' בחשון התשפ"א (27.10.2020).

ש ו פ ט
